

Kornel Andrzej Morawiecki, ur. 3 maja 1941 w Warszawie, zm. 30 września 2019 tamże. Polski polityk, fizyk i nauczyciel akademicki. Działacz opozycji demokratycznej w czasach PRL, założyciel i przewodniczący Solidarności Walczącej, poseł i marszałek senior Sejmu VIII kadencji. Kawaler Orderu Orła Białego.

Wykształcenie i działalność zawodowa

Syn Michała (1914–1977) i Jadwigi z domu Szumańskiej (1912–1975). Maturę zdał w 1958 w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Warszawie. W 1963 ukończył studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1970 uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie pracy poświęconej kwantowej teorii pola napisanej pod kierunkiem profesora Jana Rzewuskiego. Był pracownikiem naukowym na Uniwersytecie Wrocławskim, początkowo w Instytucie Fizyki Teoretycznej, następnie w Instytucie Matematycznym. Od 1973 do połowy 2009 pracował w Instytucie Matematyki i Informatyki Politechniki Wrocławskiej.

Działalność opozycyjna w okresie PRL

W 1968 uczestniczył w strajkach studenckich. Po ich stłumieniu, wspólnie z Jerzym Petryniakiem, Zdzisławem Ojrzynskim, Piotrem Plenkiewiczem oraz Ryszardem Trąbskim, wydrukował i kolportował ulotki potępiające ówczesne władze komunistyczne za represje wobec protestujących. W podobnym zespole wydawał ulotki przeciwko interwencji wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji w sierpniu 1968, a następnie przeciwko stłumieniu przez władze protestów robotniczych w grudniu 1970. W 1979 związał się od drugiego numeru z wydawanym we Wrocławiu drugoobiegowym periodykiem „Biuletyn Dolnośląski”. W tym samym roku wraz z grupą znajomych witał papieża Jana Pawła II w Warszawie, Częstochowie i Krakowie podczas pierwszej pielgrzymki do Polski biało-czerwonym transparentem z napisem „Wiara i Niepodległość”. W sierpniu 1980 wraz z „Biuletynem Dolnośląskim” włączył się w organizowanie strajków we Wrocławiu. We wrześniu tegoż roku brał udział w organizowaniu regionalnych struktur „Solidarności”. Wraz z Nikolajem Iwanowem i zespołem „Biuletynu Dolnośląskiego” drukował po rosyjsku odezwy do żołnierzy radzieckich stacjonujących w Polsce. Za tę działalność został zatrzymany, zwolniono go po poręczeniu udzielonym przez rektora PWr i groźbie strajku powszechnego w regionie. Był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku i jednym z inicjatorów przyjęcia przez zjazd Posłania do ludzi pracy Europy Wschodniej. Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 uniknął internowania, gdyż przewoził wieczorem sprzęt poligraficzny. Z zespołem „Biuletynu Dolnośląskiego” zaangażował się w działalność podziemną. Korzystając z zakonspirowanej struktury, rozpoczął działalność poligraficzną. Pierwszy numer drugoobiegowego pisma „Z dnia na dzień” był drukowany w nocy z 13 na 14 grudnia i został kolportowany od rana 14 grudnia we Wrocławiu. Zajął się także wydawaniem prasy i wydawnictw Regionalnego Komitetu Strajkowego „Solidarność” we Wrocławiu, był upoważniony przez przewodniczącego regionu Władysława Frasyniuka do wydawania i podpisywania oświadczeń w imieniu RKS. Na przełomie maja i czerwca 1982 założył organizację Solidarność Walcząca (początkowo posługującą się nazwą Porozumienie Solidarność Walcząca). W manifeście programowym Kim jesteśmy? O co walczymy? wskazano, że podstawowymi założeniami SW jest „walka o odzyskanie niepodległości i budowa Rzeczypospolitej Solidarnej”. Odrzucano ugodę z urzędującą władzą i reformowanie systemu, deklarowano walkę podjazdową „na wszystkich poziomach i różnymi metodami”. 9 listopada 1987 Kornel Morawiecki został zatrzymany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa we Wrocławiu. Przetransportowano go do Warszawy i osadzono w areszcie na Rakowieckiej, gdzie przetrzymywany był w całkowitej izolacji. Zaostrzyły się wówczas u niego schorzenia: choroba wrzodowa i zapalenie oka. W ramach odpowiedzialności rodzinnej odmówiono wtedy jego żonie wydania paszportu na wyjazd do Wielkiej Brytanii. W marcu 1988 Zbigniew Romaszewski wystosował w jego sprawie list do Amnesty International w Londynie, ale organizacja ta nie wciągnęła go na listę więźniów sumienia, gdyż stwierdziła, że musi wyjaśnić, czy nie był on związany z działalnością terrorystyczną. Z inicjatywy Konfederacji Polski Niepodległej w USA

powstał Komitet na rzecz Uwolnienia Kornela Morawieckiego. Jan Olszewski (który miał być jego obrońcą w planowanym procesie) namówił go do wyjazdu wraz z Andrzejem Kołodziejem do Włoch. Kornel Morawiecki opuścił kraj 30 kwietnia 1988. Po trzech dniach, podczas próby powrotu, został deportowany z lotniska w Warszawie do Wiednia. Udało mu się powrócić konspiracyjnie do Polski pod koniec sierpnia 1988. Ujawnił się dopiero w czerwcu 1990. Był rozpracowywany przez funkcjonariuszy KW MO/WUSW we Wrocławiu w latach 1979–1990.

Działalność publiczna w III RP

W 1990 zgłosił swoją kandydaturę w wyborach prezydenckich, nie udało mu się jednak zebrać wymaganych 100 tys. podpisów do jej zarejestrowania. 7 lipca 1990 założył Partię Wolności, z której ramienia bez powodzenia kandydował w wyborach parlamentarnych w 1991. W czasie telewizyjnej kampanii wyborczej wywrócił przed kamerami telewizyjnymi okrągły stół, co miało symbolizować jego sprzeciw wobec porozumień Okrągłego Stołu. W 1993 jego partia weszła w skład Ruchu dla Rzeczypospolitej, w wyborach w tym samym roku ponownie ubiegał się o mandat poselski. Później działał w Ruchu Odbudowy Polski i zasiadał we władzach tej partii. W 1997 z ramienia ROP oraz w 2007 jako bezpartyjny z ramienia Prawa i Sprawiedliwości, kandydował do Senatu. 6 stycznia 2010 ogłosił start w wyborach prezydenckich w tym samym roku. Poparcia kandydatowi udzieliła też KPN-OP, której lider Adam Słomka został szefem sztabu wyborczego kandydata. 10 maja Kornel Morawiecki został zarejestrowany jako kandydat przez PKW. W wyborach zajął 10. (ostatnie) miejsce, otrzymując 21 596 głosów (0,13%). W drugiej turze zadeklarował oddanie głosu na Jarosława Kaczyńskiego. W wyborach samorządowych w 2010 bez powodzenia kandydował z ramienia KWW Polski Kierunek do sejmiku województwa dolnośląskiego. W wyborach parlamentarnych w 2011 także bezskutecznie ponownie startował do Senatu z ramienia własnego komitetu „Wolni i Solidarni” w okręgu nr 8 we Wrocławiu. Jego kandydatura była popierana przez Prawo i Sprawiedliwość, które nie wystawiło tam swojego kandydata. W tym samym roku został redaktorem naczelnym dwutygodnika „Prawda jest ciekawa – Gazeta Obywatelska”.

W 2015 ponownie zgłosił swoją kandydaturę na prezydenta, jednak nie zebrał liczby podpisów wystarczających do jej rejestracji. Został potem współpracownikiem Pawła Kukiza i w wyborach parlamentarnych w tym samym roku utworzył listę zorganizowanego przez niego komitetu wyborczego wyborców Kukiz'15 do Sejmu w okręgu wrocławskim. Uzyskał mandat poselski, otrzymując 26 101 głosów. Prezydent Andrzej Duda wyznaczył go następnie na marszałka seniora Sejmu VIII kadencji. 14 kwietnia 2016 zrezygnował z członkostwa w klubie poselskim Kukiz'15 w związku z oddaniem za niego głosu przez posłankę Małgorzatę Zwiercan w głosowaniu nad wyborem sędziego Trybunału Konstytucyjnego i usunięciem jej z klubu. Kornel Morawiecki oświadczył, że musiał opuścić na chwilę Salę Posiedzeń, a posłanka wiedziała, że w ten sposób chce zagłosować. 19 kwietnia został odwołany ze składu Komisji Etyki Poselskiej (w której członkostwo ograniczono do przedstawicieli klubów). 18 maja założył (wraz z Małgorzatą Zwiercan i Ireneuszem Zyską) koło poselskie Wolni i Solidarni, którego został przewodniczącym. Posłowie ci wspólnie powołali również partię o tej samej nazwie, zarejestrowaną 18 listopada tego samego roku. W 2018 powołany na przewodniczącego Rady do Spraw Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz Osób Represjonowanych z Powodów Politycznych. W wyznaczonych na październik 2019 wyborach parlamentarnych został zgłoszony jako kandydat PiS do Senatu w okręgu nr 59, po czym zaczął prowadzić kampanię wyborczą. Zmarł około południa 30 września 2019 w Centralnym Szpitalu Klinicznym MSWiA przy ul. Wołoskiej 137 w Warszawie na skutek nowotworu trzustki, po kilkumiesięcznej walce z chorobą. Uroczystości pogrzebowe o charakterze państwowym odbyły się 5 października na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Źródło i dodatkowe informacje: https://pl.wikipedia.org/wiki/Kornel_Morawiecki